

AZ ALFÖLDFÁSÍTÁS PROBLEMATIKÁJA

Roller Kálmán

634.957.44 (439)

Az ötéves népgazdasági terv az országfásítás módját és feladatát akként jelöli meg, hogy széleskörű fásítási programot irányoz elő az aszály leküzdésére, a mezőgazdasági termelékenység emelésére, az ország faellátásának biztosítására és a népegészségügy érdekeinek előmozdítására.

A kivitelezés végrehajtása — mely alatt a tervek elkészítését és a fásítás tényleges teljesítését értem — az Erdőközpont illetékes szervének: a telepítési főosztálynak kötelessége az erdőgazdaság jelenlegi országos szervezeti felépítésének megfelelően. Az erdőgazdasági üzemeket tehát csúcs-szerveknek kell tekinteni ebben a nagykiterjedésű munkában. Ennek a segítésére vannak az alföldfásítási ügykörben működő többi intézmények. Ezek nevezetesen az F. M. erdészeti főosztálya közigazgatási vonalon, az alföldfásítási és közérdekű erdőtelepítések országos felügyelője koordinálási vonalon és az ERTI tudományos vonalon. — Az alföldfásítási program végrehajtása jórészt attól függ, hogyan működtethetők ezek a szervek a legteljesebb egyetértésben és a közös célok felismerésének teljes tudatában.

A.

Az első kérdés: milyen intézkedéseket kell tenni legsürgősebben az országfásítási tervvel kapcsolatban.

Az Erdőközpont telepítési főosztálya az első lépést már megtette, amikor kidolgozta községenként a kerettervet, sőt annak részleteit is előírnyozta területstatisztikailag. Ez a tervzet feltétlenül jó arra, hogy az indulás kezdeti nehézségeit áttörje, ez alatt értem azokat a technikai akadályokat, melyek általában egy országos akció lebonyolítása keretében felmerülhetnek. Ilyenek: a jogszabályalkotáshoz szükséges alátámasztás, az akció pénzügyi kérdéseinek letárgyalása, a dimenziók nagyságánál fogva az új helyzet személyzeti kérdéseinek lerögzítése, a különböző kormánysszervek látékoztatásához szükséges adatszolgáltatás stb. Nem elégséges viszont ez a tervzet a tényleges kivitelezés részleteinek meghatározására, továbbá a szakkérdések megoldásának irányítására, mely utóbbi körülmény fogja megszabni a fásítás tényleges, reális sikerét és végeredményben biztosítani a kitűzött cél elérését. Természetesen a szakkérdések szigorú mérlegelésére csak akkor fog sor kerülni, ha már a terepen leszünk és megkezdjük az új erdőnek, védőerdősávoknak, fapaszttáknak, fasoroknak és zöldöveteknek a kijelölését. Ehhez azonban — mint fent már említettem — bizonyos előkészítő kérdéseket kell megoldani. Az első tenni-

a) *jogszabály alkotás.* Alkotmányunk a nép érdekeit szolgálva, törvényes rendelkezésekkel is hozzájárult ahhoz, hogy az ötéves országfásítási program végrehajtását a lehető legjobban teljesítsék. Elő kell tehát készíteni a jogszabálytervezeteket olyan dokumentálással, hogy a jogszabály kiadása könnyű legyen és a legszélesebb néprétegek örömmel és megelégedéssel fogadják, mint egy a kormányzatunk gondoskodásaként. Ennek előkészítése úgy történhet, hogy a földművelésügyi miniszter előterjesztésére minisztertanács foglalkozzék a tervzettel, ugyanakkor a népiszervek útján a dolgozótársadalom figyelme a sajtóban és a propaganda egyéb eszközeivel erre az országos és fontos kérdésre felhívassék. Éreznie kell a közvéleménynek, hogy ez a fásítási program a magyarság, a nép programja, melyet a nép képviselői szívükön viselnek és megoldását minden erővel támogatják.

b) Ha megvan az alkotmányos alap, úgy pontosan meg kell határozni az eszközöket, amelyekkel végre lehet hajtani a nagy feladatot. *Eszköz: A pénz és a munkaerő.*

Előre kell biztosítani a megfelelő mennyiségű pénzösszeget a tervezéstől a kivitelezésig, jelképesen mondva, a csemeteneveléstől kezdve az utolsó pótlási szükségletig. Ezért az ötéves tervre nézve teljes részletességgel ki kell dolgozni a megfelelő költségvetést tapasztalati adatok és megfelelő biztontsági tényezők betudásával. Nem szabad megfélekedni arról, hogy a telepítési munkálatok mellett pótlási és erdőápolási munkálatokra is lesz szükség, nehogy ennek kifelejtéséből kifolyólag a megkezdett munkatempót csökkenteni, vagy akár meg kelljen szakítani. Termőerőbe kell hozni a leromlott csemetekerteket, új csemetekerteket kell létesíteni olyan mértékben, mint ahogy azt az erdőfásítási munkálatok üteme megkívánja. A legkülönbözőbb fafajokat kell nevelni, mert más és más a befásítandó területek fafajigénye.

c) *Szakmai előkészítés.* E körbe tartoznak a következők: a fásítások végrehajtásához szükséges szakmunkaerő elegendő mértékben való biztosítása és új szakemberek kiképzése alföldfásítási szempontból. Szakemberek szükségesek az összes munkálatok végrehajtásához és a telepített fásítások fenntartásához. A beállítandó dolgozókat át kell képezni a modern agrobiológiai elméleteknek megfelelően, hogy ne megalkuvással, hanem újszellemű harcos építeniakarással fogjanak hozzá a problémák megoldásához. A szakmunkásképző tanfolyamokat az Alföldön át kell szervezni az alföldfásítási szakismeretek körébe, számukat szaporítani kell. Új szükséglet is felmerül a szakokta-

tás terén: új erdész szakiskolát kell létesíteni a királyhalmi szakiskolán kívül egy másik alföldi városban. Fel kell hívni a Műegyetem erdőmérnöki osztályát, hogy az alföldfásítás felsőbb szakmai oktatását a legalaposabban speciális vonatkozásban külön tantárgyként és megfelelő óraszámú iktassa tanrendjébe. Az így felkészült és átképzett szakemberek biztosíthatják eredményesen a fásítás sikerét, melyre nyugodtan kimondhatjuk, hogy az nemcsak pénzkérdés, hanem ugyanolyan arányban a szakértelem kérdése is. — Utalok itt a Pravda egyik cikkére, melyben a szovjet fásítási program végrehajtására mondott önkritika szerint egyik tájegység fásítási akciója azért nem sikerült, mert nem volt a kivitelezéshez megfelelő és elegendő szakember.

A fentebb a), b), c) pontok alatt felsorolt előkészítés után lehet megkezdeni a tényleges munkálatokat. Az előkészítő munka oroszlanrészre az Erdőközpontot terheli. Az alábbi munkálatok viszont már a tanulmányom első részében megnevezett intézmények együttes munkájából tevődnek össze. Ezek a munkálatok tudományos előkészítést is igényelnek melyből folyólag magától értetődik a gyakorlati kivitelezés: éppen ezért főleg az ERTI munkakörébe vágó feladatokkal fogok foglalkozni.

I.

Erdősültségi százalék megállapítása.

A tervezdalkodás tükrében csak az a kép élethű, amelyet elkészítéskor reális, kézzelfogható tényekből szerkesztettek meg. Az erdősültségi százalék megállapítása szabja meg a fásítási terv mértékét, ütemét és a feladat gyakorlatosságát. Ha ezt rosszul állapítjuk meg, vagy hiányosan konstruáljuk, úgy az ötéves népgazdasági tervben elérni kívánt eredményeket nem tudjuk beváltani. Nem mondhatjuk ki azt a számot mindaddig, amíg azt alapos tanulmányozás után meg nem állapítottuk. Két szempont összetevéséből kell leszűrni az igazi értéket, mégpedig egy klimatikus viszonylat megváltoztatásának érzékelhetővé tételéből és egy máris érzékelhető mennyiségi fogalom változtathatóságából. Ertem ezalatt azt, hogy meg kell változtatni az aszályos klímát és elegendő fát kell termelni a faellátás biztosítására. Míg az első feltétel meglehetősen hosszadalmas kísérletezés leszűréséből hozhat eredményt, addig a második feltétel az erdőgazdasági termelékenység fokozásától függ, vagyis a szak- és okos erdőgazdálkodásból, mellyel az állományainkat javítjuk, gyorsannóvó, új fafajtákkal erdősítünk és csak megengedett mértékben végzünk fahasználatot. Vagyis fokozzuk a fatömegnövedéket és ezzel egyensúlyban tartjuk a fa kitermelését.

Az erdősültségi százalék megállapításánál tehát az aszály leküzdésének tényét a maga valójában kell figyelembe vennünk, míg a faellátás biztosítását elérhetjük vagy új erdők telepítésével, vagy a növedék fokozásával. Mivel a növedék fokozása, tekintettel a rossz erdeinkre, hosszú idő munkájának következménye lesz, a területnagyoobbítás mellett kell állást foglalni annál is inkább, mert csak így találkozunk a két azonos célkitűzés, nevezetesen az aszály leküzdésére telepített erdőterületnagyoobbodás útján fogjuk biztosítani az ország faellátását is.

Ezen elméletileg levezetett konkrétumot gyakorlatilag is le kell vezetni, melyre az ERTI hivatott és amelyre az orosz fapasztarendszer adatainak alapulvételével egy érthető gyakorlati levezetést már ki is dolgozott.

9 200.000 főnyi lakosságunk faszükséglete évenként a statisztikai adatok alapulvételével 0,87 m³ fejadaggal számítva kerekén 8.000.000 m³-re, a holdankénti évi növedék ezidő szerint 0,86 m³-re tehető. Belátható időn belül a növedék

országos átlagban 2m³ fölé aligha lesz emelhető, a szükséglet pedig 8.000.000 m³ alá csak a fogyasztás kényszerű korlátozásával lenne leszorítható, ami az ipar fejlődésére és az életszínvonal emelkedésére tekintettel nem kívánatos. E két tényező alapulvételével tehát az elérendő cél egyelőre 8 000.000:2=4 000.000 kat. hold fás terület létesítése, ami megfelel 24,7%-os erdősültségnek.

Országfásítási akcióink első célkitűzése egyelőre egy kb. 20%-os erdősültség elérése, ami tekintettel a már meglévő 2.060.000 kat. hold erdőállományunkra, mintegy 1.200.000 kat. hold újabb terület fásításának felel meg. Ez a következőképpen oszlik meg:

420.000 kh. esik a szélvédőpásztákra és védőerdőövezetekre;

780.000 kh. erdőterületekre.

Ez utóbbiból

309.345 kh. a dunántúlon,

44.965 kh. az északi peremvidéken és

425.690 kh. az Alföldön jelölendő ki.

Az időközben folyó kísérletezések oda fognak vezetni, hogy később olyan területek beerdősítése is tervezhető, amelyek a tudomány mai állása szerint eredményes erdőtelepítés nem folytatható. (Ilyenek pl. a III., esetleg IV. oszt. szikések). A természeti szélsőségek tudatos leküzdésével, a haladó tudomány latbavetésével e téren a Szovjetunió példája és a hazai gyakorlat szerint is rohamos fejlődés várható.

A fát helyettesítő módszerek tökéletesedése szintén lényegesen befolyásolhatja a szükséges erdősültségi százalék alakulását.

Az országfásítási akció a fenti keretben az Alföld fásításán kívül a dunántúli dombvidék és az északi hegyvidék erdőgyarapítását is célul tűzte ki. Itt főleg a kopárok beerdősítésével, a főnkrement legelők befásításával, ligetes legelők létesítésével emeljük erdőállományunkat. Az értéktelen legelőterületek jelentéktelen hozamát okos szerű takarmánytermesztéssel kell pótolni az állattenyésztés érdekeinek sérelme nélkül.

II.

Klimatikus szempontok

A mezőgazdaság felvirágoztatását szem előtt tartva, az aszály leküzdésére, a szelek romboló és szárító hatása elleni küzdelem a legfőbb cél.

A szél erejének a csökkentésére többek között a Szovjetunióban Harkow vidékén végzett kísérletek eredményeit vettük alapul.

Mint hogy a mi éghajlatunk alatt a számszerint leggyakoribb szélirány nem oly mértékben uralkodó, amely mellett a többi szélirány jelentéktelenné törpülne, legcélszerűbb, ha a hosszanti fapasztákra merőlegesen futó keresztpásztákkal a Szovjetunió által alkalmazott módon hálózatunkat a bármely irányból ható szelek ellen rácszerűen alkotjuk meg, legfőbb figyelemmel mégis az uralkodó szélirányra.

A szélfogópászták hatása: 1. a szélsébség csökkentése, 2. a levegő relatív páratartalmának emelése, 3. az elpárolgás csökkentése — ezáltal a talajnedvesség fokozása, 4. a levegő és talaj hőmérsékletének emelése, 5. egyéb hatások (hőelűvás megakadályozása, harmatképződés elősegítése stb.).

A klimatikus viszonyok megjavítása révén a mezőgazdasági földek területességén jelentős többtermelést érünk el. Dokucsajev beigazolta, hogy a faszorokkal és erdőpásztákkal övezett mezőgazdasági földeken 25%-kal nagyobb a hozam.

M. K. Gladiszovszkij professzor, a Moszkvai Talajtani Intézet vezetője megfigyelései szerint a terménygyarapodás 30—50% között váltakozik

III.

Térbeli elrendezés

1. *Védőerdővezetek* létesítendők az erdőültetési szálalék fokozása és árvédelmi érdekekből elsősorban olyan helyeken, ahol a mezőgazdasági termelés folytonossága nincs biztosítva, viszont a fenyveszet részére kedvezőek a viszonyok, tehát főleg az árterekben, hullámterekben. Közegészségügyi szempontból ezen kívül az ipartelepek, városok, községek körül zöldövezetek létesítendők. A védőerdővezetek területe együttesen kb. 60.000 kh-ra tehető. Szervezetszerűleg be kell építeni a nagy keretűbe a budapesti zöldövezet tervét is, mert a már megtervezett, szakmailag előkészített munka gazdátlan, hovatartozandósága nincs biztosítva.

2. *Fapászták, egyéb gazdasági fásítások.* A szélfogópaszták hatástávolsága a famagasság függvénye, tehát azok egymástól való távolsága a talaj szerint változó. Sűrűbben kell behálózni a terepet futóhomokon, vagy szikeseken, ahol a fák alacsonyok. A távolság a nemzetközi és hazai megfigyelések egybevetésével a famagasság 25—30 szorosában állapítható meg. A kívánt hatást a szélesebb — 4—8 soros vagy ennél szélesebb — paszták eredményesebben szolgálják. Záródásuk azonban a turbulens hatások kikerülése végett teljes ne legyen. Egyes fasorok csak kivételesen alkalmazandók, mert ezek sem művelési, sem szélvédelmi szempontból nem kielégítőek. A sorfánál a famagasság országos átlagban 10—15 m-ben vehető fel.

A Meteorológiai Intézet útján további vizsgálatok folytatandók a szél káros hatásának évszakok szerinti megállapítására és a szélerősség változására nézve.

A hosszanti fapásztákat átlagban 375 m-ként a keresztpasztákat 750 m-ként kell tervezni. A fapászták szélessége még ezen felül veendő tekintetbe. A keresztpaszták egymástól való távolsága a hosszpaszták távolságának 1.5—2.5, átlag kétszerese. Ez a táblásgazdálkodás elvei szerint modulálható. Országos átlagban az imént említett átlagszélességű és hosszúságú területek kb. 50 holdnak felelnek meg, ami a táblásgazdálkodás szempontjait is kielégíteni látszik. Irányadó szempont a hosszpaszták 500 m-nél, a keresztpaszták 1000 m-nél távolabb egymástól ne legyenek. Az alsó határ csak kivételesen lehet 200 m-nél kevesebb, pl. szikeseken és futóhomokterületeken. A túl sűrű elhelyezés ugyanis hőkatlanok és fagyzugok keletkezésére vezethet. Viszont a rossz talajviszonyok között a fák magassága kisebb, így a sűrűbb fasorok alkalmazása ezért indokolt.

A fapásztáknak fentebbiekben tárgyalt hálózata az Alföldön mintegy 360.000 kh. erdőnek megfelelő területet jelent.

3. *Erdők telepítése.* E célra elsősorban a mezőgazdasági művelésre nem alkalmas vagy kevésbé alkalmas területek, továbbá az önkéntes felajánlások veendőik számításba.

IV.

Erdőművelési szempontok

A szovjet erdőművelés tudományos alapját: Micsurin—Liszenkó tanait hazai viszonyainknak megfelelően minél szélesebb körben alkalmazni kell. A talajok minőségi elhatárolásával és a fa-

fajok helyes megválasztásával a növényasszociációs elméletre támaszkodunk, amelyet próbaszelvény és sokoldalú laboratóriumi vizsgálattal egészítünk ki. Magától értetődik, hogy a termelőhelyi, továbbá a helyi, már meglévő fás növénytakaró útmutatásait, valamint a talaj biológiai adottságait figyelembe vesszük; a fásítás kivitelezésekor a talaj fizikai-kémiai, valamint biológiai javítását szintén.

Az egymástól eltérő, rossz homokon és szikelen lépten-nyomon változó talajminőségű konfigurációk elhatárolására neves szakembereink munkájának eredményeként ma már olyan tapasztalati és elméleti módszerek állnak rendelkezésünkre, amelyek elég nyugodt támpontot adnak a még sikerrel végezhető erdőültetési munka határértékeinek az elbírálásához, a fafaj és erdőművelési módok helyes megválasztásához.

Az erdőgazdasági üzemek tehermentesítésére kívánatos lenne suhángnevelő községi faiskolák létesítése, erdőszeti szakközegek irányítása mellett. Ezzel a közvélemény széles rétegeit be lehetne vonni az alföldfásítás érdeklődési körébe.

V.

Gépesítés

A talajmegmunkáláshoz általában a gépállomások veendőik igénybe. Nagyobb terjedelmű szikes területek talajelőkészítése esetén feltétlenül szükséges helyenként külön erdőszeti gépállomások felállítása is, mert annak megművelésére az időjárástól függően rendszerint csak rövid hetek állnak rendelkezésre.

Vetőgépekkel, iskolázógépekkel, tökéletesített szerszámokkal a termelékenység fokozandó.

Fenti feladatokat menetközben kell megoldani, mert a helyi viszonyok ismerete mellett lehet ezekben elmélyedni. Eppen ezért feltétlenül szükségesnek tartjuk, hogy az Erdőközpont az ERTI-t a legaprólékosabban vonja bele a fásítás munkájába. A kettő munkássága egymást támogatja és kiegészíti.

B.

A probléma második kérdése, hogy mit akarunk megvalósítani az ötéves terv ideje alatt?

E kérdésre a válasz a fentiekből folyik és az ötéves terv ismeretében világossá válik.

Be kell fásítani az MDP szövetkezeti programja értelmében 258.000 katasztrális hold erdőt, amelyből

28.000 kat. hold	homokfásítás,
16.500 kat. hold	kopárfásítás,
4.000 kat. hold	Hortobágy-fásítás,
4.000 kat. hold	legelőfásítás,
1.500 kat. hold	turisztikai célokat szolgáló fásítás,

4.000 kat. hold	tanyafásítás,
200.000 kat. hold	régi vágásterületek beerdősítése.

Ezekhez hozzá kell még vonni a budapesti zöldövezet létesítését is, amely feltétlenül az egész országfásítás egyik részfeladata.

Általában az alábbiakban felsorolt szempontokat kell az ötéves terv végrehajtása során kiértékelni.

1. A magszükségletet biztosítani kell saját állományainkból úgy a fás-, mint a cserjénövé-

nyekre nézve. Biztosítani kell továbbá a mag származási kérdésének gyakorlati kivitelét, ki kell zárni a mag- és csemeteellátásból a zavaró magántőke részvételét.

2. Biztosítani kell a szükséges eseménynyiséget az ütemterv előre meghatározott idejére a megkívánt és előírt fafaj összetételében.

3. Az alföldfásítás és a közérdekű erdőtelepítések országos felügyelője hatáskörében alföldfásítási szakbizottságot kell létesíteni a koordinált intézmények képviselőiből (F. M. Erdőközpont, ERTI, Műegyetem) és a leghivatottabb szakemberekből a különleges feladatok megoldására. E bizottság anyagi bázisát (utazási számlák, dologi kiadások stb.) a fenti intézmény hitelkeretében kell biztosítani.

4. A tagosítás során erdész szakembereket kell kiküldeni a bizottságokba, akik biztosítják a fásítási célra számbajövő és kijelölhető területeket és akik megvilágítják a fásítási akció jelentőségét is.

5. A hidrológusokat meg kell győzni arról, hogy a csatornák, vízpartok, áradmányos helyek beerdősítése nemzetgazdasági feladat és nem az árvíz miatt vannak a csatornázási munkák. hanem a vízgazdálkodás tervszerűsége érdekében. Az öntözőcsatornahálózat további kiépítéséhez figyelembeveendő a fásítási szempontok is.

6. Az állami mezőgazdasági birtokok bevonásával meg kell állapítani többéves kísérletekkel, hogy a fásítás milyen hatással van a mezőgazdasági terméseredmény növelésére. Hazai vonatkozásban ilyenfajta megállapítások még hiányoznak.

7. Eldöntendő az a kérdés, hogy a veszélyes szelek erejének megtörésére alkalmazzunk-e erdőöveket?

8. Sürgősen rendezendő a legelőterületek megjavításának és fásításának kérdése. A teljesen leromlott legelők erdőtelepítés céljára átadandók. Ezekben a vidékeken a külterjes legeltetésről át kell vezetni az állattenyésztést az intenzív állattartásra és a szükséges takarmány szántóföldi termelésére.

Az országfásítás nagy művének építését, irányítását, sőt kivitelezését is feltétlenül az erdőgazdasági üzemeknek kell kézben tartani. E célból a szükséges többlétszámú és anyagi ellátás az Erdőközpont rendelkezésére bocsátandó. Nem volna indokolt ezt a munkát különválasztani az országos erdészeti üzemgazdasági tevékenységtől és elvégzését egy országfásítási N. V.-re bízni. Egy ilyen vállalat jelenleg nem is volna ellátható a szükséges speciálisan képzett szakemberekkel, hisz már most is érezzük a specialisták hiányát, továbbá a munkaerő sem volna kihasználva az időfaktort tekintve, mert az erdősítési munkák idénymunkák, tehát az év nagy részében a dolgozók nem volnának foglalkoztathatók. Úgy is felfogható a leendő fásítás, hogy kiegészítő része a mostani erdőterületeknek.

Az összes erdősítési munkálatokat az erdőgondnokságok területén egykézben kell tartani. 1. A vidék munkaerőgazdálkodása. 2. a népiszervekkel való bensőséges együttműködés szempontjából. A fásításhoz szükséges helyi talaj- és klímaismeretekkel a már hosszabb ideig ott élő és sok évtizedes helyi tapasztalatokkal bíró erdészszakközegek rendelkeznek.

Mindent összefoglalva, az országfásítás gigantikus méretű munkája csak akkor lesz sikeres, ha az országfásítást végrehajtó személyeket és szakembereket, valamint a közvéleményt át-hatja a kollektív építőszellem, amely fejleszti és előbbrevizsi a szocialista Magyarországot.

Проблематика облесения Венгерской Низменности (Алфьлда). — Пятилетним народохозяйственным планом государственные облесительные работы предусмотрены таким образом, чтобы они помимо удовлетворения требованиям предъявляемым к ним в отношении народного здравоохранения и покрытия нужд в древесине, победением засухи способствовали также и повышению производительности сельского хозяйства. План требует основательной подготовки в отношении определения достигнутого процента лесистости, территориального размещения лесов, требует дальше учета почвенных и микроклиматических условий с точки зрения лесоводственных мероприятий и механизации. Центр тяжести работ по выполнению плана падает конечно на безлесную Венгерскую Низменность, но облесение обнажений расположенных на других местах государства является тоже важным вопросом. Кроме того пришлось включить в план прежние обнаженные вырубки. За 5 лет плана будет нами заложено лесов на площади в 258.000 гект. голдов.

Les problèmes du reboisement de la Grande Plaine Hongroise (Alföld). — Le plan économique populaire de cinq ans prévoit le reboisement du pays de telle façon que celui-ci soit adapté non seulement à satisfaire aux besoins en bois et assurer la hygiène publique, mais aussi à appuyer les cultures agricoles pour surmonter le sécheresse. Le plan exige qu'on fasse des préparatifs soigneux dans tous ses détails; le travail principal de son exécution sera naturellement le reboisement de l'Alföld, mais nous allons exécuter aussi le reboisement des terrains dénudés ainsi que des coupes non renouvelées. Au cours du plan de cinq ans nous allons reboiser ou boiser une surface totale de 258.000 arpents cadastraux.

The Problem of the Afforestations on the Great Plain. — According to the Five Year's Plan the aim of the country-wide afforestations is to ensure the wood-supply of Hungary, to improve the peoples health and — by controlling draught — agricultural production. This Plan requires a very careful detailed preparation as to the proportion of the whole wooded area, silvicultural methods, mechanization etc. The focus of afforestations will be naturally on the treeless Great Plain, but the barren lands to be found in other parts of the country and all the formerly clear-cut areas will be afforested too. During the 5 years the wooded area of Hungary will be increased by 150.000 Hectares.